

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

30. marts 2023*

»Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 37 – bilag I – den nationale regulerende myndigheds opgaver og beføjelser – forbrugerbeskyttelse – administrative driftsomkostninger – den nationale regulerende myndigheds beføjelse til at pålægge tilbagebetaling af beløb, som de endelige kunder har betalt i henhold til kontraktvilkår, som denne myndighed har sanktioneret«

I sag C-5/22,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse af 31. december 2021, indgået til Domstolen den 3. januar 2022, i sagen

Green Network SpA

mod

SF,

YB,

Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA),

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, og dommerne D. Gratsias, M. Ilešič, I. Jarukaitis (refererende dommer) og Z. Csehi,

generaladvokat: J. Kokott,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Green Network SpA ved avvocati V. Cerulli Irelli og A. Fratini,

* Processprog: italiensk.

- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato G. Aiello og F. Fedeli,
- Europa-Kommissionen ved O. Beynet, G. Gattinara og T. Scharf, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 37, stk. 1 og 4, i og bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).
- 2 Denne anmodning er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem Green Network SpA og Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (tilsynsmyndigheden for energi, net og miljø, Italien) (ARERA) vedrørende myndighedens afgørelse om at pålægge Green Network en administrativ, økonomisk sanktion på 655 000 EUR og pålægge selskabet at tilbagebetale sine endelige kunder 13 987 495,22 EUR svarende til visse administrative driftsomkostninger, som dette selskab havde opkrævet fra disse.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 37., 42., 51. og 54. betragtning til direktiv 2009/72 havde følgende ordlyd:
 - »(37) Energireguleringsmyndigheder bør have beføjelse til at træffe bindende afgørelser i forhold til elektricitetsvirksomheder og til at pålægge elektricitetsvirksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser, sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning eller til at foreslå at en kompetent domstol pålægger dem sådanne sanktioner. Energireguleringsmyndigheder bør også, uanset anvendelsen af konkurrencereglerne, have beføjelse til at træffe afgørelse om passende foranstaltninger, der sikrer forbrugerne fordele gennem fremme af den effektive konkurrence, der er en forudsætning for et velfungerende indre marked for elektricitet.
[...]
 - [...]
 - (42) Hele [Den Europæiske Unions] industri og handel, herunder små og mellemstore virksomheder og alle EU-borgere, som har økonomisk gavn af det indre marked, bør også kunne opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, og navnlig bør privatkunder og, i det omfang medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt, mindre virksomheder kunne gives forsyningspligtgarantier, især med hensyn til forsynings sikkerhed og rimelige tariffer, såvel

ud fra en rimelighedsbetragtning som af hensyn til konkurrenceevnen og for indirekte at skabe beskæftigelse. Disse kunder bør også have adgang til valgmuligheder, en fair behandling, repræsentation og tvistbilægelsesmekanismer.

[...]

(51) Dette direktiv bør fokusere på forbrugernes interesser, og ydelsernes kvalitet bør være en central del af elektricitetsvirksomhedernes ansvar. Det er nødvendigt at styrke og sikre forbrugernes eksisterende rettigheder, og dette bør indebære øget gennemsigtighed. Forbrugerbeskyttelsen bør sikre, at alle forbrugere på bredere [EU-]plan drager fordel af et konkurrencebaseret marked. Forbrugerrettighederne bør håndhæves af medlemsstaterne, eller hvis en medlemsstat har fastsat dette, af de regulerende myndigheder.

[...]

(54) En effektiv bilæggelse af tvister, der er tilgængelig for alle forbrugere, sikrer en øget forbrugerbeskyttelse. Medlemsstaterne bør indføre procedurer for en hurtig og effektiv behandling af klager.«

4 Artikel 1 i direktiv 2009/72 med overskriften »Genstand og anvendelsesområde« fastsatte:

»I dette direktiv fastsættes fælles regler for produktion, transmission, distribution og forsyning af elektricitet samt for forbrugerbeskyttelse med henblik på at forbedre og integrere konkurrencebaserede elektricitetsmarkeder i [Den Europæiske Union]. [...] Det fastlægger endvidere regler for forsyningspligt og elektricitetsforbrugeres rettigheder og præciserer konkurrencevilkårene.«

5 Nævnte direktivs artikel 2 med overskriften »Definitioner« var sålydende:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

7. »kunde«: grossist eller endelig elektricitetskunde

8. »grossist«: enhver fysisk eller juridisk person, der køber elektricitet med henblik på videresalg inden for eller uden for det system, hvor den pågældende er etableret

9. »endelig kunde«: kunde, der køber elektricitet til eget brug

[...]«

6 Direktivets artikel 3 med overskriften »Offentlige serviceforpligtelser og forbrugerbeskyttelse« foreskrev:

»[...]

7. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte de endelige kunder og sikrer især, at der er passende sikkerhedsforanstaltninger, der beskytter sårbare kunder. [...] De sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, især for så vidt angår gennemsigtighed i kontraktbetingelser og -vilkår, almindelig information og ordninger for bilæggelse af tvister. [...]

[...]

9. [...]

Den regulerende myndighed eller en anden kompetent national myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at leverandørernes oplysninger til deres kunder i henhold til denne artikel er pålidelige og, på nationalt plan, gives på en klar sammenlignelig måde i medlemsstaterne.

[...]«

7 Artikel 36 i direktiv 2009/72 med overskriften »Overordnede mål for den regulerende myndigheds virke« var affattet således:

»Under udførelsen af de reguleringsopgaver, der er anført i dette direktiv, træffer den regulerende myndighed alle rimelige foranstaltninger for at nå følgende mål inden for rammerne af dens opgaver og beføjelser, jf. artikel 37, i tæt samråd med andre relevante nationale myndigheder, herunder konkurrencemyndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og uden at det berører disses kompetencer:

[...]

g) sikring af, at kunderne drager fordel af, at deres nationale marked fungerer effektivt, fremme af effektiv konkurrence og bidrag til sikring af forbrugerbeskyttelse

[...]«

8 Dette direktivs artikel 37 med overskriften »Den regulerende myndigheds opgaver og beføjelser« fastsatte følgende i stk. 1 og 4:

»1. Den regulerende myndighed har følgende opgaver:

[...]

i) at overvåge graden af gennemsigtighed, herunder engrospriser, og sikre, at elektricitetsvirksomhederne opfylder deres gennemsigtighedsforpligtelser

j) at overvåge graden og effektiviteten af markedsåbning og konkurrence på engros- og detailsalgsniveau, herunder på elektricitetsbørser, privatkundepriser, herunder forudbetalingssystemer, andel af kunder, der skifter leverandør, andel af kunder, der afmeldes, afgifter for og udførelse af vedligeholdelsestjenester, klager fra privatkunder [...]

[...]

n) at medvirke til at sikre sammen med andre relevante myndigheder, at forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, herunder de i bilag I fastsatte, er effektive og håndhæves

[...]

4. Medlemsstaterne sørger for, at de regulerende myndigheder får tildelt beføjelser, der sætter dem i stand til at udføre opgaverne i stk. 1, 3 og 6 hurtigt og effektivt. Med dette formål for øje skal den regulerende myndighed mindst have beføjelse til:

[...]

d) at pålægge elektricitetsvirksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til dette direktiv eller juridisk bindende afgørelser truffet af den regulerende myndighed eller agenturet, sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, eller at foreslå at en kompetent domstol pålægger sådanne sanktioner. Dette omfatter beføjelse til at pålægge eller til at foreslå at pålægge transmissionssystemoperatøren eller eventuelt den vertikalt integrerede virksomhed sanktioner på op til 10% af transmissionssystemoperatørens eller den vertikalt integrerede virksomheds årlige omsætning, hvis deres respektive forpligtelser i henhold til dette direktiv ikke overholdes [...]

[...]«

9 Bilag I til nævnte direktiv med overskriften »Foranstaltninger vedrørende forbrugerbeskyttelse« foreskrev følgende i punkt 1:

»1. Med forbehold af [Unionens] bestemmelser om forbrugerbeskyttelse [...] skal de foranstaltninger, der henvises til i artikel 3, sikre, at kunder:

a) har ret til en kontrakt med deres elleverandør, idet der i kontrakten angives følgende:

[...]

– eventuel erstatning eller tilbagebetaling, hvis det i kontrakten fastsatte kvalitetsniveau ikke overholdes, herunder unøjagtig og forsinket fakturering

[...]

[...]

c) modtager gennemsigtige oplysninger om gældende priser og tariffer og om standardvilkår og betingelser for adgang til og brug af elektricitetsleverancer

[...]

f) nyder godt af gennemsigtige, enkle og billige procedurer for behandling af deres klager. Alle forbrugere skal navnlig have ret til ydelser og klagebehandling af god standard fra deres elektricitetsleverandørs side. Sådanne udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer skal gøre det muligt at bilægge tvister hurtigt og rimeligt, helst i løbet af tre måneder og skal, hvis det skønnes berettiget, indeholde bestemmelser om et erstatnings- og/eller tilbagebetalingssystem. [...]

[...]«

Italiensk ret

- 10 Artikel 2, stk. 12, litra g), i legge n. 481 – Norme per la concorrenza et la regolazione dei servizi di pubblica utilità. Istituzione delle Autorità di regolazione dei servizi di pubblica utilità (lov nr. 481 om regler for konkurrencen og almennyttige tjenesteydelser samt om oprettelse af de myndigheder, som fører tilsyn med almennyttige tjenesteydelser) af 14. november 1995 (almindeligt tillæg nr. 136 til GURI nr. 270 af 18.11.1995), tillægger ARERA opgaven med at »[føre tilsyn med] udførelsen af tjenester med beføjelser til kontrol, adgang, fremskaffelse af dokumentation og nyttige oplysninger, idet myndigheden også kan fastsætte de tilfælde, hvor leverandøren af tjenesteydelsen i forhold til brugeren skal yde denne automatisk erstatning, såfremt leverandøren ikke overholder kontraktvilkårene eller leverer tjenesteydelsen med et lavere kvalitetsniveau end det, der er fastsat i driftsreglementet [...]«.
- 11 I henhold til denne lovs artikel 2, stk. 20, litra d), har ARERA beføjelse til at pålægge leverandøren af tjenesteydelsen at bringe enhver adfærd, der er skadelig for brugerne, til ophør og i henhold til nævnte lovs artikel 2, stk. 12, litra g), pålægge denne leverandør en pligt til at udbetale en erstatning.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 12 Efter have modtaget en rapport fra Sportello per il consumatore Energia e Ambiente (forbrugerservice for energi og miljø, Italien), hvoraf fremgik, at Green Network, der er et el- og naturgasforsyningselskab, på regningerne til kunderne havde omtalt et gebyr, som disse kunder bestred, da det ikke var klart, indledte ARERA en procedure i forhold til selskabet.
- 13 Efter denne rapport foretog ARERA andre kontroller, hvorved myndigheden fastslog, at dette gebyr var fastlagt i et vilkår i de almindelige betingelser for de energiforsyningsaftaler, Green Network tilbød, både med hensyn til elektricitet og naturgas. I henhold til dette vilkår var de administrative driftsomkostninger ikke inkluderet i de tariffer, der var fastsat for energiforsyning, idet leverandøren i medfør heraf kunne opkræve et månedligt gebyr fra kunden på maksimalt 5 EUR, eller for visse kunder maksimalt 10 EUR.
- 14 Efter at have fastslået, at Green Networks definition af dette gebyr i disse almindelige betingelser ikke var anført i det sammenligningsskema, der gør det muligt at sammenligne forskellige kommercielle tilbud på markedet, og i systemet for søgning på tilbud, pålagde ARERA ved afgørelse af 20. juni 2019 selskabet en administrativ økonomisk sanktion på 655 000 EUR for at have meddelt de endelige kunder kontraktmæssige oplysninger, som var i strid med de reguleringsmæssige bestemmelser, der var udarbejdet af ARERA. I denne afgørelse pålagde myndigheden Green Network at tilbagebetale kunderne et beløb på 13 987 495,22 EUR, som var opkrævet fra disse i medfør af det administrative driftsgebyr.
- 15 Green Network anlagde søgsmål til prøvelse af nævnte afgørelse ved Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (den regionale forvaltningsdomstol i Lombardiet, Italien), som frifandt myndigheden.

- 16 Green Network har iværksat appel til prøvelse af denne dom for Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien), der er den forelæggende ret, idet selskabet bl.a. har gjort gældende, at ARERA's beføjelser til at pålægge tilbagebetaling af et gebyr til kunderne var i strid med direktiv 2009/72, eftersom gebyret var fastlagt inden for rammerne af private kontraktforhold.
- 17 Den forelæggende ret har anført, at den tvist, der verserer for den, vedrører spørgsmålet, om ARERA's beføjelser til at pålægge tilbagebetaling af de beløb, der er opkrævet fra kunderne, kan udledes af direktiv 2009/72. De relevante bestemmelser i direktivet, som Green Network har påberåbt sig, og hvis korrekte fortolkning ikke fremstår klart, synes ikke tidligere at have været genstand for Domstolens fortolkning.
- 18 På denne baggrund har Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Kan de EU-retlige bestemmelser i [direktiv 2009/72] – navnlig artikel 37, stk. 1 og 4, som fastsætter den regulerende myndigheds beføjelser, og bilag I [hertil] – fortolkes således, at disse beføjelser også omfatter den beføjelse til at udstede pålæg, som [ARERA] udøver over for elektricitetsvirksomheder, og hvormed myndigheden pålægger disse virksomheder at tilbagebetale til kunder, herunder også tidligere kunder eller dårlige betalere, beløbet svarende til det økonomiske vederlag, som disse kunder ved opfyldelse af en kontraktbetingelse, som [ARERA] finder ulovlig, betaler til dækning af administrative forvaltningsomkostninger?
- 2) Kan de EU-retlige bestemmelser i [direktiv 2009/72] – navnlig artikel 37, stk. 1 og 4, som fastsætter den regulerende myndigheds beføjelser, og bilag I [hertil] – fortolkes således, at den eventuelle erstatning eller tilbagebetaling til kunder på elektricitetsmarkedet, såfremt operatøren ikke overholder det for tjenesteydelsen aftalte kvalitetsniveau, også omfatter tilbagebetalingen af et økonomisk vederlag, som disse betaler, og som udtrykkeligt reguleres i en betingelse i den indgåede kontrakt og er godkendt, idet dette vederlag er helt uafhængigt af tjenesteydelsens kvalitet, men fastsat til dækning af operatørens administrative forvaltningsomkostninger?«

Om de præjudicielle spørgsmål

- 19 Med sine spørgsmål, som skal undersøges samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 37, stk. 1, litra i) og n), og artikel 37, stk. 4, litra d), i direktiv 2009/72 samt bilag I hertil skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstat tillægger den nationale regulerende myndighed beføjelser til at pålægge elektricitetsvirksomheder at tilbagebetale deres endelige kunder et beløb svarende til det vederlag, som disse har betalt som »administrative driftsomkostninger« i medfør af et kontraktvilkår, som denne myndighed anser for ulovligt, og om dette også gælder, når påbuddet om tilbagebetaling ikke støttes på kvaliteten af den tjenesteydelse, som disse selskaber har leveret, men på en tilsidesættelse af forpligtelserne til prisgennemsigtighed.
- 20 Som Domstolen allerede har bemærket, følger det i denne henseende af artikel 1 i direktiv 2009/72 og 37., 42., 51. og 54. betragtning til direktivet, at dette direktiv har til formål at bemyndige energireguleringsmyndigheder til at sikre den fulde effektivitet af forbrugerbeskyttelsesreglerne, at sikre, at hele Den Europæiske Unions industri og handel og alle EU-borgere kan opnå et højt

forbrugerbeskyttelsesniveau og tvistbilæggelsesmekanismer, at det nævnte direktiv fokuserer på forbrugernes interesser, at den nationale regulerende myndighed, hvis medlemsstaten giver dem denne beføjelse, håndhæver elektricitetsforbrugeres rettigheder, samt indfører procedurer for en hurtig og effektiv behandling af klager, der er tilgængelige for alle forbrugere (dom af 8.10.2020, Crown Van Gelder, C-360/19, EU:C:2020:805, præmis 26).

- 21 Det følger af artikel 3, stk. 7, i direktiv 2009/72, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte de endelige kunder og bl.a. sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, især for så vidt angår gennemsigtighed i kontraktbetingelser og -vilkår, almindelig information og ordninger for bilæggelse af tvister. Ifølge denne bestemmelse skal de nævnte foranstaltninger i det mindste hvad angår privatkunder omfatte de tiltag, der omhandles i bilag I til direktivet, hvori indgår de foranstaltninger, der har til formål, at kunderne modtager gennemsigtige oplysninger om gældende priser og tariffer og om standardvilkår.
- 22 Domstolen har desuden tidligere fastslået, at direktiv 2009/72 med henblik på at forfølge disse formål kræver, at medlemsstaterne tillægger de nationale regulerende myndigheder vide beføjelser inden for regulering af og tilsyn med elektricitetsmarkedet (dom af 11.6.2020, Prezident Slovenskej republiky, C-378/19, EU:C:2020:462, præmis 23). Som det fremgår af direktivets artikel 36, litra g), omfatter de overordnede mål, hvis virkeliggørelse medlemsstaterne skal tillægge deres nationale regulerende myndigheder inden for rammerne af myndighedernes udførelse af deres opgaver og beføjelser, målet med sikring af forbrugerbeskyttelse (jf. i denne retning dom af 23.1.2020, Energiavirasto, C-578/18, EU:C:2020:35, præmis 35, og af 8.10.2020, Crown Van Gelder, C-360/19, EU:C:2020:805, præmis 27).
- 23 Navnlig bestemmes i artikel 37, stk. 1, litra i) og n), i direktiv 2009/72, at den nationale regulerende myndighed er pålagt opgaver, som består i at overvåge elektricitetsvirksomhedernes overholdelse af forpligtelserne til gennemsigtighed og i at medvirke til sammen med andre relevante myndigheder at sikre, at forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, herunder de i bilag I til dette direktiv fastsatte, er effektive og håndhæves. I denne henseende fastsætter nævnte direktivs artikel 37, stk. 4, at medlemsstaterne sørger for, at de regulerende myndigheder får tildelt beføjelser, der sætter dem i stand til at udføre opgaverne i direktivets artikel 37, stk. 1, 3 og 6, hurtigt og effektivt, og med dette formål for øje mindst skal have de beføjelser, der opregnes i denne bestemmelse. Selv om disse beføjelser omfatter den, der er fastsat i artikel 37, stk. 4, litra d), i direktiv 2009/72 til at pålægge elektricitetsvirksomheder, som ikke overholder deres forpligtelser i henhold til dette direktiv eller retligt bindende afgørelser, der gælder for den nationale regulerende myndighed, effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, omtaler bestemmelsen ikke beføjelsen til at pålægge disse virksomheder at tilbagebetale ethvert beløb, der er opkrævet som vederlag for et kontraktvilkår, der anses for ulovligt.
- 24 Anvendelsen i artikel 37, stk. 4, i direktiv 2009/72 af udtrykket »den regulerende myndighed [skal] mindst have beføjelse til«, indikerer imidlertid, at en sådan myndighed kan tillægges andre beføjelser end dem, der er udtrykkeligt nævnt i artikel 37, stk. 4, med henblik på at give den mulighed for at udføre de opgaver, som er omhandlet i direktivets artikel 37, stk. 1, 3 og 6 (jf. i denne retning dom af 23.1.2020, Energiavirasto, C-578/18, EU:C:2020:35, præmis 37, 38 og 40).
- 25 Eftersom sikringen af overholdelsen af de gennemsigtighedsforpligtelser, som påhviler elektricitetsvirksomhederne, og forbrugerbeskyttelsen henhører under de opgaver, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 37, stk. 1, 3 og 6, skal det fastslås, at en medlemsstat kan

tillægge en sådan myndighed beføjelser til at pålægge operatørerne at tilbagebetale de beløb, som de har opkrævet i strid med kravene til forbrugerbeskyttelse, herunder kravene med hensyn til forpligtelserne til gennemsigtighed og præcision ved fakturering.

- 26 En sådan fortolkning kan ikke drages i tvivl ved den omstændighed, at artikel 36 i direktiv 2009/72 i det væsentlige fastsætter, at den nationale regulerende myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger »i tæt samråd med andre relevante nationale myndigheder, herunder konkurrencemyndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og uden at det berører disses kompetencer«, eller at direktivets artikel 37, stk. 1, litra n), indeholder udtrykket »sammen med andre relevante myndigheder«. Det fremgår nemlig ikke af disse bestemmelser, at kun en af disse andre nationale myndigheder i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede kan pålægge tilbagebetaling af beløb, som elektricitetsvirksomhederne uberettiget har opkrævet fra de endelige kunder. Tværtimod indebærer ordlyden »når det er hensigtsmæssigt«, at et sådant samråd alene er nødvendigt, når den foranstaltning, der påtænkes vedtaget, kan have betydning for andre kompetente myndigheder.
- 27 Den forelæggende ret ønsker endvidere nærmere bestemt oplyst, om artikel 37, stk. 1, litra i) og n), og artikel 37, stk. 4, litra d), i direktiv 2009/72 samt bilag I hertil skal fortolkes således, at disse bestemmelser gør det muligt for den nationale regulerende myndighed i henhold til en national bestemmelse, der foreskriver automatisk kompensation til kunder for beløb, som en elektricitetsvirksomhed har opkrævet, hvis kvalitetsniveauet for de fastsatte tjenesteydelser ikke er opfyldt, at pålægge elektricitetsvirksomheden at tilbagebetale de endelige kunder de beløb, som de har opkrævet af disse, når dette påbud om tilbagebetaling ikke er støttet på den pågældende tjenesteydelses kvalitet, men på, at et kontraktvilkår om fastsættelse af betaling af »administrative omkostninger« er ulovligt.
- 28 Som det i det væsentlige fremgår af nærværende doms præmis 25, er direktiv 2009/72 i denne henseende, selv om dette direktiv ikke kræver, at medlemsstaterne foreskriver, at den nationale regulerende myndighed har beføjelse til at pålægge en elektricitetsvirksomhed at tilbagebetale beløb, der er uberettiget opkrævet fra kunderne, ikke til hinder for, at en medlemsstat tillægger denne myndighed en sådan beføjelse. For så vidt som forbrugerbeskyttelsen og overholdelsen af gennemsigtighedsforpligtelserne henhører under de opgaver, som de regulerende myndigheder skal udføre i henhold til nævnte direktivs artikel 37, stk. 1, litra i) og n), er den præcise grund til, at det for at opfylde en af disse opgaver pålægges en sådan virksomhed at indrømme kunderne tilbagebetaling, uden betydning.
- 29 Når dette er sagt, påhviler det den nationale retsinstans at vurdere, om national lovgivning faktisk tillægger den nationale regulerende myndighed beføjelse til at pålægge tilbagebetaling af uberettiget opkrævede beløb i tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, og om denne myndighed har anvendt national lovgivning korrekt.
- 30 Henset til det ovenfor anførte skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 37, stk. 1, litra i) og n), og artikel 37, stk. 4, litra d), i direktiv 2009/72 samt bilag I hertil skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstat tillægger den nationale regulerende myndighed beføjelser til at pålægge elektricitetsvirksomheder at tilbagebetale deres endelige kunder et beløb svarende til det vederlag, som disse har betalt som »administrative driftsomkostninger« i medfør af et kontraktvilkår, som denne myndighed anser for ulovligt, og dette gælder også, når påbuddet om tilbagebetaling ikke støttes på kvaliteten af den tjenesteydelse, som disse selskaber har leveret, men på en tilsidesættelse af forpligtelserne til prisgennemsigtighed.

Sagsomkostninger

- 31 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Artikel 37, stk. 1, litra i) og n), og artikel 37, stk. 4, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF samt bilag I til direktiv 2009/72

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstat tillægger den nationale regulerende myndighed beføjelser til at pålægge elektricitetsvirksomheder at tilbagebetale deres endelige kunder et beløb svarende til det vederlag, som disse har betalt som »administrative driftsomkostninger« i medfør af et kontraktvilkår, som denne myndighed anser for ulovligt, og dette gælder også, når påbuddet om tilbagebetaling ikke støttes på kvaliteten af den tjenesteydelse, som disse selskaber har leveret, men på en tilsidesættelse af forpligtelserne til prisgennemsigtighed.

Underskrifter